

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobkyně: **V. V.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně o povolení přechodného pobytu podané dne 29.9.2010, vedené pod sp.zn. OAM-1185/PP-2011,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu podané dne 29.9.2010 a vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-1185/PP-2011, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.640,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobkyně se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 26.10.2011 domáhala toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o její žádosti o povolení k přechodnému pobytu ze dne 24.9.2010 (správně 29.9.2010), vedené u žalovaného pod sp.zn. OAM-1185/PP-2011 s tím, že ve věci nebylo rozhodnuto ve lhůtě stanovené zákonem a ani poté co uplatnila dne 21.9.2011 návrh na opatření proti nečinnosti.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 15.12.2011 k podané žalobě uvedl, že popírá oprávněnost podané žaloby, neboť žádost byla podána k Oblastnímu ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie Praha a doručena 29.9.2010 a jím vedena pod č.j. CPPH-086696/CI-2010-60, nebyla však doložena potřebnými náležitostmi dle § 87a odst.

2 zákona o pobytu cizinců. Následně žalovaný popsal postup tohoto, dle zákona č. 326/1999Sb. o pobytu cizinců ve znění účinném do 31.12.2010, věcně a místně příslušného orgánu, a to, že v oznámení o zahájení byla upozorněna žalobkyně na náležitosti podání, že toto oznámení bylo zasláno i manželu žalobkyně a byli předvoláni včetně zmocněnce na 24.11.2010, avšak dostavila se jen žalobkyně. Dne 14.10.2010 byla vyzvána k odstranění nedostatků podání, dne 19.10.2010 provedena prověrka v místě udávaného pobytu. Žalobkyně doložila dne 26.10.2010 nájemní smlouvu z 16.12.2009, ale v ní byla uvedena rodným příjmením O., přitom již od sňatku 13.11.2009 se jmenuje V. Novou smlouvu dodala 11.11.2010 s novou adresou, kde byla prověrka provedena 19.11.2010. Tam pak bylo 24.11.2010 zasláno předvolání k výsledku na 17.1.2011, prostřednictvím zástupce se však oba účastníci omluvili.

Následně v řízení vedeném žalovaným (podle novely zákona o pobytu cizinců s účinností k 1.1.2011) pod č.. OAM-1185/PP-2011 se účastníci dostavili, manžel odmítl vypovídat, zmocněnci bylo zasláno rozhodnutí o možnosti seznámit se se spisem, nikdo se nedostavil a dne 1.2.2011 byl spis odeslán k rozhodnutí. Dále byl žalovanému dodán 2.6.2011 nový doklad o ubytování, resp. změna adresy na P.7, N.M. X. Vzhledem k zjištění, že s žalobkyní bylo pod č.j. CPPH-19704/ČJ-2010-60 zahájeno řízení o správním vyhoštění požádal dne 28.7.2011 správní orgán příslušný útvar o sdělení, zda již bylo v uvedené věci rozhodnuto, popř. zaslání kopie rozhodnutí popř. dalších materiálů (protokolů o výsledku a šetření na adrese nahlášeného pobytu).

K návrhu na opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 8.11.2011 vydala opatření a přikázala žalovanému vydat rozhodnutí o žádosti do 30 dnů. Má proto za to, že žaloba byla podána předčasně. Správní orgán má za to, že nemůže ve věci rozhodnout, protože neobdržel informace a žádané materiály vztahující se k vyhoštění, není doložen doklad o zdravotním pojištění. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

Při ústním jednání konaném dne 5.4.2012 žalovaný předložil soudu usnesení o přerušení řízení ze dne 3.1.2012 (nesprávnost uvedení roku 2011 byla potvrzena žalovaným při tomto jednání), vypravené 10.1.2012, kterým bylo přerušeno řízení do doby pravomocného rozhodnutí ve věci řízení o správním vyhoštění, a kopie protokolu z 10.1.2012 o vyjádření manžela žalobkyně R.V. (proveden požádaným orgánem) a protokolu z 14.2.2012 o vyjádření žalobkyně, obojí v řízení o správním vyhoštění, vedeném Krajským ředitelstvím policie hl.m. Prahy pod Č.j. KRPA-65498/ČJ-2011-000022. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta s tím, že v řízení byly konány úkony a vydání rozhodnutí ve věci bránila překážka vedeného řízení o správním vyhoštění a o toto řízení se aktivně žalovaný zajímal.

Zástupce žalobkyně mj. oponoval s tím, že ve věci nebylo ani po vydání opatření proti nečinnosti ze dne 8.11.2011 konáno, až dne 10.1.2012 bylo vydáno rozhodnutí o přerušení řízení z důvodu běžícího řízení o vyhoštění. Toto řízení však probíhalo již v době podání žádosti a v té době nebylo přerušeno řízení o předmětné žádosti a probíhaly úkony až do 17.1.2011, kdy manžel žalobkyně odmítl podat výpověď. Toto samo mohlo být důvodem pro zamítnutí žádosti. Mohlo být ve věci rozhodnuto negativně ještě před zjištěním žalovaného, že probíhá řízení o správním vyhoštění. Ani probíhající řízení o vyhoštění nebrání rozhodnutí v této věci, když jednak mohlo být rozhodnuto negativně, jednak není vyloučeno rozhodnout o vyhoštění cizince, který má přechodný pobyt za účelem sloučení rodiny. Je rovněž zřejmé, že řízení mohlo být přerušeno po celou dobu z důvodu souběžně probíhajícího řízení o správním vyhoštění nebo mohlo být již rozhodnuto.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda žaloba je věcně projednatelná, tj. zda je dostatečně určitá a obsahuje dostatečně konkrétní údaje.

Podle § 80 odst. 3 soudního řádu správního žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

- a) označení věci, v níž se žalobce ochrany proti nečinnosti domáhá,
- b) vylíčení rozhodujících skutečností,
- c) označení důkazů, jichž se žalobce dovolává,
- d) návrh výroku rozsudku.

Pokud jde o písm. a), považuje soud za dostačenou specifikaci, pokud žalobkyně v žalobě uvádí, že se jedná o řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu, vedené pod č.j. OAM-1185/PP-2011(skutečnost nesprávného data podání je tak bez vlivu) u žalovaného. Ostatně ani žalovaný neměl žádné pochybnosti, které věci se žaloba týká, a tuto náležitost je tak třeba mít za splněnou.

Pokud jde o písm. c), žalobkyně se žádných důkazů nedovolávala, proto nelze o splnění nebo nesplnění této náležitosti vůbec hovořit (k žalobě byla doložena kopie úvodního dopisu k žádosti i návrhu na opatření proti nečinnosti).

Pokud jde o písm. d), má soud za to, že žalobkyně dostatečným způsobem návrh rozsudku uvedla (žalovaný ostatně ani opak v tomto směru netvrdil).

Spor může vyvstat ohledně náležitosti uvedené pod písm. b). I v případě této náležitosti má soud za to, že ji podaná žaloba splňuje. Žalobkyně totiž v žalobě uvádí, jakou žádost podala, kterému orgánu ji podala, kdy se tak stalo a že o ní dosud nebylo rozhodnuto, s tím, že dle jejího názoru mělo být o žádosti rozhodnuto ve lhůtě 60 dnů. Uvádí i kdy uplatnila opatření proti nečinnosti, s tím, že na ně nebylo reagováno do podání žaloby. Takové vylíčení považuje soud za dostatečné.

Nemůže být ovšem na druhé straně sporu o tom, že by bylo v daném případě vhodnější, kdyby byla žaloba formulována podrobněji, zejména jestliže nečinnost úřadu netrvá po celou dobu od podání žádosti. Jak vyplynulo z předloženého spisu a při ústním jednání před soudem, pro posouzení věci bylo nutno zjistit a ověřit ještě další údaje, které žaloba neobsahovala a které musely být žalobkyni známy (např. že od podání žádosti až do konce roku 2010 v řízení původně příslušný orgán úkony činil, že ve věci bylo jednání dne 17.1.2011 u žalovaného a pod.) Uvedení takových údajů je v zájmu žalobkyně, přispívá tím k rychlosti a hospodárnosti řízení, na druhou stranu ohledně včasnosti podání musí soud odpovídající údaje ověřit i sám.

Soud proto shledal žalobu projednatelnou i v té podobě, jak byla podána. Je totiž třeba vzít do úvahy, že v řízení o ochraně před nečinností správního orgánu správní soud sám zjišťuje skutkový stav a rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozsudku. Jedná se tedy ve své podstatě o řízení nalézací. Oproti řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se tak jedná o významný rozdíl, neboť v tomto typu řízení soud (mimo jiné) „pouze“ přezkoumává, zda skutkový stav zjištěný správními orgány byl zjištěn způsobem odpovídajícím zákonu a poskytuje dodatečnou oporu pro rozhodnutí. Zjišťování skutkového stavu soudem v tomto typu řízení je tak do značné míry omezeno (a to i zákonem). Tomuto rozdílu ostatně odpovídá i zákonná formulace náležitostí jednotlivých typů

žalob. Zatímco žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. obsahovat „žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné“, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti postačuje, pokud žaloba obsahuje podle § 80 odst. 3 písm. b) s. ř. s. vylíčení rozhodujících skutečností.

Soud proto přistoupil k meritornímu projednání žaloby a dospěl k následujícím závěrům:

Ze správního spisu a listin předložených žalovaným při jednání v této věci vyplynulo, že dne 13.11.2009 uzavřela žalobkyně sňatek s občanem České republiky R. V.. Dne 20.9.2010 bylo s žalobkyní zahájeno řízení o správním vyhoštění. Následně dne 29.9.2010 byla orgánu cizinecké policie tehdy věcně a místně příslušnému doručena poštou žádost o povolení k přechodnému pobytu za účelem sloučení s občanem EU s připojenými dokladyv kopiích a 1.10.2010 vyznačeno přijetí žádosti po ověření dle dokladů, evidována žádost byla pod č.j. CPPH-08696/CI-2010-60 (v některých listinách omylem psáno 08096). V kopii „Přílohy k žádosti o povolení“ datované rovněž 1.10.2010 se uvádí: současný pobyt: AVP od 21.6.2010 do 21.7.2010, výjezdní příkaz. Orgán cizinecké policie poté postupoval v takto zahájeném řízení tak, jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření, tedy konal úkony shora uvedené až do konce roku 2010, byť již z interního výpisu z databáze vygenerovaného 13.10.2010 (č.j. CPPH-19704/ČJ-2010-004060) vyplynuly údaje o předchozím neoprávněném pobytu žalobkyně na území, o zamítnutí první žádosti o přechodný pobyt a o následném novém zahájení řízení o správním vyhoštění z 20.9.2010.

Po 1.1.2011 byl spis předán žalovanému, který provedl výslech žadatelky, její manžel odmítl vypovídat. Žalovaný následně přípisem ze dne 17.1.2011 vyrozuměl zástupce žalobkyně o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Spis obsahuje rovněž kopie rozhodnutí o správním vyhoštění, vydaném dříve (z 20.7.2008 a z 15.12.2008). Dne 2.6.2011 byla předložena smlouva o pronájmu bytu p. V. v P.7, N.M X. Žádostí ze dne 28.7.2011 žalovaný požádal Krajské ředitelství policie hl.m. Prahy o sdělení, zda již bylo ve věci správního vyhoštění pod č.j. CPPH-19704/ČJ-2010-60-KP rozhodnuto, o kopii rozhodnutí popř. protokoly o výslechu účastníků a výsledky šetření na adrese hlášeného pobytu.

Ve spise je dále stejnopis rozhodnutí o opatření proti nečinnosti z 8.11.2011, jímž bylo žalovanému přikázáno ve věci rozhodnout do 30 dnů od doručení tohoto opatření.

Z uvedených podkladů vyplývá, že ve věci bylo v řízení postupováno v souladu se zákonem(i když nebyla dodržena lhůty pro vydání rozhodnutí) až do 17.1.2011, resp. vydání výzvy 18.1.2011 k seznámení se s podklady pro rozhodnutí, neboť průběžně byly činěny úkony směřující k vydání rozhodnutí a toto řízení bylo vedeno souběžně s řízením o správním vyhoštění. Po podání žádosti nebyl shledán důvod pro přerušení tohoto řízení o žádosti žalobkyně, ač již 13.10.2010 bylo zjištěno, že 20.9.2010 bylo s žalobkyní řízení o správním vyhoštění zahájeno a předchozí stejná žádost o přechodný pobyt uvedeným stejným důvodem- sloučení s občanem EU (po sňatku) ze dne 1.3.2010 byla zamítnuta. Žalovaný však ve věci nevydal rozhodnutí ani po uplynutí lhůty k seznámení s podklady(cca do konce ledna 2011. Následně až 28.7.2011 učinil dotaz na stav řízení ve věci správního vyhoštění, a až 3.1.2012 vydal usnesení o přerušení řízení z důvodu vedeného řízení o správním vyhoštění. Soud se proto neztotožnil s obranou žalovaného, že nebyl ve věci nečinný, když od počátku února 2011 učinil ve věci až po cca 6 měsících dotaz na stav řízení o správním vyhoštění a po dalších cca 5 měsících řízení ve věci přerušil usnesením ze dne 3.1.2011. Žalovaný pak toto

usnesení o přerušení řízení vydal poté, co nadřízeným orgánem mu bylo uloženo ve věci rozhodnutí vydat ve lhůtě 30 dnů, a to k návrhu žalobce z 21.9.2010, kdy se žalobce ochrany proti nečinnosti dovolával podle § 80 správního řádu. Žaloba byla podána po uplynutí lhůty předpokládané k vydání takového opatření. Ze spisu nelze seznat, že by žalovaný po výzvě z ledna 2011 k seznámení se s podklady pro rozhodnutí v přiměřené lhůtě požadoval jakékoli další doplnění a vyzval žalobkyni k doplnění znovu, popř. informoval o důvodech bránících rozhodnutí ve věci.

S ohledem na uvedené časové údaje soud proto nedospěl k závěru, že by byla žaloba podána předčasně (jak původně žalovaný ve vyjádření uvedl) a nedospěl ani k tomu, že by byla podána 26. 10. 2011 bezdůvodně, neboť ve věci nebyly po shora uvedenou dobu konány žádné další úkony a bylo lze očekávat po doručení vyrozumění z ledna 2011, že ve věci bude rozhodnuto.

S žalovaným lze souhlasit potud, že jak v řízení o správním vyhoštění cizince, který uzavřel sňatek s občanem České republiky, tak v řízení o povolení přechodného pobytu s důvodu sloučení rodiny, jsou předmětem zjištění a posouzení správních orgánů shodné skutečnosti ohledně fakticity rodinných vazeb. Je proto na úvaze správního orgánu, zda shledá důvod pro přerušení řízení a řízení přeruší či nikoli a vede řízení samostatně dál a nepovažuje jiné řízení za překážku. S žalovaným lze souhlasit, že po dobu, kdy je řízení přerušeno, lhůty pro rozhodnutí neběží a není tak nečinný. Nelze však žalovanému přisvědčit v případě, kdy k přerušení řízení přistoupí až po uplynutí doby více než jednoho roku, ač zde skutečnost, v níž tento důvod shledá, byla od počátku řízení, nadto až poté, co je dlouhodobě nečinný a kdy je mu jeho nadřízeným orgánem v rozhodnutí ze dne 8.11.2011 stanovena lhůta k rozhodnutí a nečinnost v jeho postupu shledána. V době vydání rozhodnutí o opatření proti nečinnosti ze dne 8. 11.2011 ani nadřízený orgán neshledal důvody bránící vydání rozhodnutí ve věci a ve lhůtě, kterou sám stanovil (nadto po podání žaloby doručené žalovanému 16.11.2011). V projednávané věci pak nelze odhlédnout i od skutečnosti, že sice předmětná řízení vedou různé správní orgány, nicméně podle téhož zákona o pobytu cizinců a lze tak předpokládat nejen jejich vzájemnou součinnost, ale i přístup do evidenčních databází stran cizinců pobývajících na území. Pro samotné zjištění, že běží řízení o správním vyhoštění a nebylo skončeno (či poskytnutí listiny) tak nelze považovat dobu 5 měsíců za přiměřenou. Žalovaný rovněž ani neoponoval argumentaci žalobkyně při jednání, že ve věci mohl rozhodnout i negativně. Namítal-li žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 15.12.2011, že rozhodnutí brání i to, že žalobkyně nemá doložen nový doklad o zdravotním pojištění, je nutno uvést, že ničím není doloženo, že by k doložení nového dokladu žalobkyni následně vyzval (když ve spise založený doklad měl platnost do 20.1.2011).

Soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný byl v řízení o žádosti žalobkyně od února 2011 nečinný a tato nečinnost trvá, když do doby rozhodování soudu o žalobě učinil toliko dne 28.7.2011 žádost o sdělení výsledku řízení o správním vyhoštění a usnesením vydaným dne 10.1.2012 formálně přerušil vedené řízení. Skutečnost, že v době soudního jednání bylo řízení již přerušeno, nemůže předcházející nečinnost a důvodnost podané žaloby zvrátit. Opačný výklad by v takovém případě představoval návod k účelovému postupu správních úřadů a je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci vydáno ke dni rozhodnutí soudu o žalobě nebylo. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil přiměřenou lhůtu, aby žalovaný mohl vyhodnotit podklady k žádosti a rozhodnutí vydat.

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci, sepsání žaloby a ústní jednání před soudem), a 3 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 7.200.- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, jíž je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.440 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.640 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. dubna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu